

- 1) projektowania i budowy obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1, 4 i 5, jeżeli głębokość ujęcia wody nie przekracza 30 m, a zapotrzebowanie na wodę podziemną i wydajność ujęcia nie przekracza 6 m³/godz.,
- 2) budowy ujęcia wody podziemnej w celu odwodnienia złoża kopaliny lub robót budowlanych.

§ 3. 1. Ustalenie zasobów wody podziemnej obejmuje rozpoznanie budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych na określonym obszarze i stwierdzenie na tej podstawie:

- 1) występowania wody w określonym poziomie wodonośnym,
- 2) jakości wody podziemnej,
- 3) zasobów eksploatacyjnych,
- 4) technicznej możliwości eksploatacji wody.

2. Przez zasoby eksploatacyjne rozumie się ilość wody podziemnej, którą można pobierać w określonej jednostce czasu w zaprojektowanych lub istniejących warunkach technicznych i hydrogeologicznych, bez ujemnego wpływu na ilość i jakość ogólnych zasobów tej wody.

§ 4. 1. Ustala się trzy stopnie dokładności poznania zasobów wód podziemnych, zwane dalej kategoriami A, B i C.

2. Warunkiem zaliczenia zasobów wody podziemnej do:

- 1) kategorii C — jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów geologicznych, hydrogeologicznych, hydrologicznych i innych istniejących dla badanego obszaru, uzupełnionych w miarę potrzeby wynikami badań geofizycznych, specjalnych wierceń poszukiwawczych lub innych robót,
- 2) kategorii B — jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów wymienionych w pkt 1 oraz przeprowadzonych badań geologicznych, hydrogeologicznych i ewentualnie hydrologicznych, uzupełnionych fizykochemicznymi i bakteriologicznymi analizami wody oraz wynikami wierceń i próbnymi pompowań,
- 3) kategorii A — jest ustalenie tych zasobów na podstawie materiałów wymienionych w pkt 2, uzupełnionych wynikami długotrwałych pompowań wody oraz jej analizami.

§ 5. Szczegółowe zasady i sposób ustalania oraz tryb zatwierdzania zasobów wód podziemnych w poszczególnych kategoriach określają odrębne przepisy.

§ 6. Dane wyjściowe do projektowania inwestycji budowlanych wymienionych w § 1 ust. 2 mogą być zatwierdzone po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii C.

§ 7. 1. Projekt wstępny inwestycji obejmującej budowę lub rozbudowę:

- 1) obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1, których projektowane zapotrzebowanie na wodę nie przekracza 100 m³/godz.,
- 2) obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 2 i 5,
- 3) nieprzemysłowych obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 4, których projektowane zapotrzebowanie na wodę nie przekracza 6 m³/godz.

— może być zatwierdzony po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii C.

2. Projekt wstępny inwestycji obejmującej budowę lub rozbudowę obiektów wymienionych w § 1 ust. 2, a nie objętych przepisem ust. 1, może być zatwierdzony po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii B.

§ 8. Wymagane przez prawo budowlane pozwolenie na budowę lub rozbudowę:

- 1) obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1, 2 i 4 — może być wydane po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii B,
- 2) obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 3 — może być wydane po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii A,
- 3) obiektów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 5 — może być wydane po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii C.

§ 9. Pozwolenie na użytkowanie ujęcia wody podziemnej przez:

- 1) zakłady wymienione w § 1 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 — może być wydane po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii B,
- 2) zakłady wymienione w § 1 ust. 2 pkt 3 — może być wydane po uprzednim ustaleniu i zatwierdzeniu niezbędnych zasobów wód podziemnych w kategorii A.

§ 10. Odstępstwo od zasad ustalonych w § 7 ust. 2, § 8 pkt 1 i 2 oraz w § 9 jest dopuszczalne w wypadkach gospodarczo uzasadnionych za zgodą organu właściwego do zatwierdzania zasobów wody podziemnej.

§ 11. Traci moc uchwała nr 29 Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie ustalania i zatwierdzania zasobów wód podziemnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 13, poz. 62 i z 1962 r. Nr 80, poz. 374).

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom i Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

113

UCHWAŁA Nr 65 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1969 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Przodujący Drogowiec”.

§ 1. 1. Ustanawia się odznakę „Przodujący Drogowiec”.

2. Odznaka jest dwustopniowa: złota i srebrna.

§ 2. Odznaka „Przodujący Drogowiec”, zwana w dalszym ciągu „odznaką”, jest zaszczytnym wyróżnieniem zawodowym nadawanym:

- 1) pracownikom zatrudnionym w organach administracji dróg publicznych wszystkich kategorii, w drogowej służbie liniowej, w przedsiębiorstwach i innych jednostkach organizacyjnych powołanych do budowy, przebudowy, ochrony i utrzymania dróg publicznych (ulic, placów) oraz mostów na tych drogach za wzorowe wykonywanie swych obowiązków,

- 2) innym osobom za zasługi położone w dziedzinie drogownictwa,
- 3) obywatelom państw obcych za zasługi w dziedzinie rozwoju i umacniania współpracy międzynarodowej w zakresie drogownictwa.

§ 3. Odznakę nadaje Minister Komunikacji lub Minister Gospodarki Komunalnej, każdy w swoim zakresie, osobom wymienionym w § 2 pkt 1 i 2, a nadto Minister Komunikacji osobom wymienionym w § 2 pkt 3.

§ 4. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania pracownika na dodatkową karę utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych.

2. Organ uprawniony do nadania odznaki może pozbawić odznaki, jeżeli:

- 1) nadanie odznaki oparte było na fałszywych danych albo
- 2) osoba wyróżniona odznaką dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 5. Ministrowie Komunikacji i Gospodarki Komunalnej w uzgodnieniu z zarządami głównymi właściwych branżo-

wo związków zawodowych ustala regulamin odznaki „Przodujący Drogowiec”, określający warunki uzyskiwania odznaki, tryb jej nadawania, wręczania i pozbawiania, wzór odznaki i sposób jej noszenia, jak również wzór dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki.

§ 6. Pracownicy wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi pracownikami korzystają z pierwszeństwa:

- 1) w przedstawianiu do orderów i odznaczeń,
- 2) w awansie,
- 3) w kierowaniu na kursy zawodowe oraz inne formy szkolenia zawodowego,
- 4) w skierowaniu na wczasy pracownicze.

§ 7. Koszty odznaki i wydatki połączone z jej nadaniem pokrywane będą z budżetu zainteresowanych ministerstw.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 6 marca 1969 r.

w sprawie pozarynkowej sprzedaży materiałów budowlanych z puli rynkowej jednostkom gospodarki społecznej i organizacjom społecznym przez placówki uspołecznionego handlu detalicznego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1966 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów w zakresie sprzedaży przez placówki handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odbiorcami pozarynkowymi w rozumieniu zarządzenia są:

- 1) jednostki gospodarki społecznej (jednostki i zakłady budżetowe, przedsiębiorstwa państwowe i ich zjednoczenia, banki państwowe oraz inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich związki, kółka rolnicze i ich związki),
- 2) organizacje społeczne dokonujące zakupów materiałów budowlanych na własne potrzeby i do własnego użytku w związku z prowadzoną działalnością, a nie do odprzedaży.

§ 2. Przez użyte w zarządzeniu określenie:

- 1) „przedsiębiorstwa handlowe” — rozumie się państwowe przedsiębiorstwa handlu detalicznego oraz przedsiębiorstwa spółdzielcze prowadzące handel detaliczny materiałami budowlanymi,
- 2) „placówki handlu detalicznego” — rozumie się sklepy i składy jednostek określonych w pkt 1.

§ 3. 1. Materiały budowlane sprzedawane odbiorcom pozarynkowym przez placówki handlu detalicznego dzielą się na:

- 1) materiały budowlane nie limitowane,
- 2) materiały budowlane limitowane.

2. W razie wyczerpania ustalonego limitu materiałów budowlanych placówka handlu detalicznego nie może dokonywać dalszej sprzedaży odbiorcom pozarynkowym.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania przy sprzedaży niewielkich ilości materiałów budowlanych w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach:

- 1) państwowym gospodarstwom rolnym i innym jednostkom rolnictwa (instytucjom, zakładom doświadczalnym i naukowym prowadzącym działalność w zakresie rolnictwa, ogrodnictwa, sadownictwa itp.) oraz zakładom doświadczalnym i naukowym prowadzącym działalność w zakresie leśnictwa, zaopatrującym się w drobne ilości detaliczne materiałów budowlanych w sieci podległej Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- 2) izbom porodowym, izbom chorych, żłobkom, przedszkolom, szkołom, sierocińcom, domom wychowawczym, domom starców oraz innym instytucjom opiekuńczym, rozporządzającym dotacjami z budżetu lub funduszami społecznymi,
- 3) wytwórniom (pracowniom) filmowym, zakupującym materiały budowlane na produkcję rekwizytów, placówkom naukowo-badawczym na cele związane z wykonaniem prototypów oraz z prowadzeniem prac naukowo-badawczych.

§ 4. Odbiorcom pozarynkowym sprzedawane są materiały budowlane w ilościach zwyczajowo nabywanych w detalu. Przez określenie „zwyczajowo nabywanych” rozumie się sprzedaż niewielkich ilości detalicznych przeznaczonych na naprawy, remonty itp.